

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **Bytového družstva občanů Máj**, se sídlem v Šenově u Nového Jičína, Dukelská 253, zastoupeného JUDr. Taťánou Přibilovou, advokátkou se sídlem v Kopřivnici, Kadláčkova 894/17, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2013 č.j. 22946/13/5000-24700-703359 a ze dne 11.9.2013 č.j. 22944/13/5000-24700/703359, ve věcech odvodů za porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 23.9.2013 č.j. 22946/13/5000-24700-703359 a ze dne 11.9.2013 č.j. 22944/13/5000-24700-703359 se **zrušují** a věci se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 39.667,- Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Taťány Přibilové, advokátky se sídlem v Kopřivnici, Kadláčkova 894.

Odůvodnění:

Podanými žalobami se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2013 č.j. 22946/13/5000-24700-703359 a ze dne 11.9.2013 č.j. 22944/13/5000-24700/703359, jimiž byla změněna způsobem specifikovaným ve výrocích napadených rozhodnutí prvostupňová rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava I ze dne 7.11.2012 č.j. 345536/12/388985803557 a ze dne 7.11.2012 č.j. 345530/12/388935803557, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně.

V podaných žalobách žalobce namítl tyto žalobní body:

1) Žalovaný v napadených rozhodnutích dospěl k jinému závěru než správce daně, když seznal, že postupem žalobce nedošlo k porušení části III., bodu 9 Podmínek dotace (dále jen bod 9 Podmínek), jak dovodil správce daně, ale došlo k porušení části III., bodu 5 Podmínek dotace (dále jen bod 5 Podmínek). Žalovaný se však dopustil procesního pochybení, neboť zpráva o daňové kontrole (dále jen ZDK) byla výlučným podkladem pro vydání platebního výměru. Tato zpráva žalobci porušení bodu 5 Podmínek nevytýká, ale dovozuje pouze porušení bodu 9 Podmínek. Podle žalobce tak neexistuje žádný podklad, na jehož základě by bylo možno uložit žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve smyslu bodu 5 Podmínek, neboť při daňové kontrole splnění této podmínky nebylo vůbec zkoumáno. Žalovaný postupoval podle ust. § 115 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád), když uložil správci daně doplnění podkladů pro rozhodnutí za účelem odstranění vad v předchozím dokazování. Podle žalobce pro aplikaci ust. § 115 daňového řádu nebyl prostor, protože v předchozím dokazování se žádné vady nevyskytly. Byla-li daňová kontrola ukončena, nebyl žalovaný oprávněn k jejímu pokračování. K jejímu pokračování došlo tím, že s daňovým subjektem byl sepsán protokol o ústním jednání, na jehož základě žalovaný měnil a doplňoval zprávu o daňové kontrole. Doplnovat dokazování tím, že bude pokračováno v ukončené daňové kontrole, je však nepřípustné. Protokol ze dne 18.7.2013 č.j. 2159948/13/3200-04707-83557 nelze brát jako zákonný podklad pro rozhodnutí ve věci, neboť byl vyhotoven v rozporu s ust. § 115 daňového řádu.

2) Žalobce odmítá závěr, že v posuzované věci došlo k porušení Rozhodnutí a Podmínek dotace. Podle žalobce sjednání zástavního práva na nemovitostech, na jejichž rekonstrukci byla poskytována dotace, nelze podřadit pod oznamovací povinnost ve smyslu bodu 5 Podmínek, neboť zřízení zástavního práva před ukončením realizace projektu nemělo vliv ani na Rozhodnutí o dotaci ani na Podmínky dotace. Proto nebyl povinován k oznámení této skutečnosti. Rozhodnutí o dotaci ani Podmínky dotace zástavu nemovitostí po dobu trvání realizace projektu nijak neupravovaly a neřešily. Až ukončením realizace projektu se začalo jednat o skutečnost, která byla Podmínkami dotace upravována (bod 9 Podmínek). Pokud by poskytovatel dotace měl zájem, aby zřízení zástavního práva před ukončením realizace projektu bylo upravováno, zcela jistě by takovou podmínku výslovně uvedl v rozhodnutí o dotaci či Podmínkách dotace. Podle žalobce již z bodu 9 Podmínek lze dovodit, že pokud by chtěl poskytovatel dotace zástavu nemovitostí po dobu realizace upravit, jistě by tak učinil stejným postupem, jako zvolil při sjednání zástavního práva v době po ukončení realizace projektu, tj. vázáním na předchozí souhlas. Žalobce má za to, že odůvodnění žalovaného (str. 8 napadených rozhodnutí) je nepřesvědčivé a nemá žádnou oporu ani v Rozhodnutí o dotaci ani v Podmínkách dotace. Současně

je vnitřně rozporné proto, že sjednání zástavního práva může být z povahy a logiky věci buď pouze skutečností s projektem související, nebo se bude jednat o změnu projektu. Současně se však nemůže jednat o skutečnost s projektem související a o změnu projektu. Zde je patrné, že žalovaný neměl ve věci jasno, když nesprávně směšoval různorodé situace. Neuvedl přitom, v čem představuje sjednání zástavního práva změnu projektu, ani v čem se jedná o skutečnost s projektem související. Žalobce je toho názoru, že závěr žalovaného ani nemohl být přijatelně odůvodněn, neboť sjednáním zástavního práva po dobu realizace projektu se v projektu nic neměnilo, což platí i o skutečnosti, že by sjednání zástavního práva mělo s projektem nějak souviset.

Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám uvedl:

K bodu 1) žalob, že správce daně vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně z důvodu sjednání zástavního práva k předmětným nemovitostem bez předchozího písemného oznámení poskytovateli, a to za porušení podmínky uvedené pod bodem 9 Podmínek. Uvedené porušení však bylo zdůvodněno jiným bodem Podmínek. Proto žalovaný při zjištění tohoto pochybení správci daně uložil doplnění a odstranění vad řízení v souladu s ust. § 115 odst. 1 daňového řádu. Námitka žalobce, že ZDK byla výlučným podkladem pro vydání platebního výměru, není důvodná. ZDK je završením daňové kontroly a je jen jedním z důkazních prostředků, které slouží jako podklad pro zjištění skutečného stavu věci a ověření skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení daně. Veškerá pochybení a nepřesnosti pak byly napraveny v odvolacím řízení. Jak vyplývá z ust. § 115 odst. 1 daňového řádu, odvolací orgán může v rámci odvolacího řízení provádět dokazování k doplnění podkladů rozhodnutí nebo k odstranění vad řízení, anebo toto doplnění nebo odstranění uložit správci daně, který napadené rozhodnutí vydal. Odvolací orgán v posuzované věci dospěl k odlišnému právnímu názoru než správce daně, a proto mu uložil provedení doplnění dokazování a odstranění vad řízení, v jehož rámci bylo nutno doložit splnění nebo porušení podmínky stanovené v bodu 5 Podmínek. Správce daně vyzval žalobce ke sdělení, zda v období po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace neprodleně oznámil Centru pro regionální rozvoj ČR, že bude uzavírat smlouvy o zřízení zástavního práva na majetek spolufinancovaný z prostředků poskytnuté dotace. Žalovaný vzal v úvahu, že žalobce bude podstatně méně zatěžován tehdy, bude-li dokazování prováděno v místě jeho sídla. Jednalo se o doplnění podkladů pro rozhodnutí, jak vyplývá z písemnosti ze dne 2.7.2013 odvolacího orgánu adresované správci daně. Žalovaný zde správci daně uložil provedení doplnění podkladů pro rozhodnutí za účelem odstranění vad v předchozím dokazování. Dále žalovaný uvedl, že sepsání protokolu ze dne 18.7.2013 č.j. 2159948/13/3200-04707-803557 je v souladu s ust. § 115 odst. 2 daňového řádu, neboť žalovaný jím před vydáním rozhodnutí o odvolání seznámil žalobce se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, když stejný postup nastává také v případě, dospěje-li odvolací orgán k odlišnému právnímu názoru než správce daně I. stupně. Uvedený protokol je proto nutno považovat za jeden z důkazních prostředků v odvolacím řízení.

K bodu 2) žalob žalovaný uvedl, že poskytovatel dotace poskytl žalobci dotaci v celkové výši 14.870.130,- Kč, z toho 12.639.611,- Kč ze strukturálního fondu ERDF a 2.230.519,- Kč ze státního rozpočtu. Poskytnutí této dotace bylo vázáno na podmínky uvedené v části III. Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Jestliže předmětem dotace jsou byty žalobce, resp. jejich opravy v částce téměř 15.000.000,- Kč, pak zřízení zástavního práva na tyto domy je skutečností s tím související a je to změna

dopadající na projekt. Oznamovací povinnosti stanovené v bodě 5 Podmínek podléhají všechny změny a skutečnosti, které mají vliv na plnění rozhodnutí a podmínek nebo skutečnosti s tím související, tedy i zřízení zástavního práva na předmětné nemovitosti. Proto žalovaný zastává názor, že žalobce měl povinnost tuto skutečnost písemně oznámit. Žalobce zřízení zástavního práva písemně ohlásil až téměř dva roky po porušení rozpočtové kázně a až pět měsíců poté, co správce daně žalobci porušení rozpočtové kázně oznámil. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce v žalobě zaměňuje význam pojmů „změna dopadající na projekt“ a „změna projektu“. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že zřízení zástavního práva na domy žalobce je skutečností s tímto související a tato skutečnost je změnou dopadající na projekt, nikoliv, že se jedná o změnu projektu, jak chybně uvádí žalobce. Podle žalovaného bylo prokázáno, že žalobce nedodržel podmínku uvedenou v bodě 5 Podmínek, neboť neoznámil předem Centru pro regionální rozvoj ČR změny a skutečnosti, které měly vliv na plnění rozhodnutí a podmínek nebo skutečnosti s tím související. Tedy neoznámil, že na nemovitosti, které jsou předmětem dotace, budou uzavřeny smlouvy o zřízení zástavního práva. To je také důvodem, pro který mu byly vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný navrhl zamítnutí žalob.

Žalobce v replice na vyjádření žalovaného doručené krajskému soudu dne 14.2.2014 setrval na své žalobní argumentaci.

Žalovaný ve vyjádření k replice žalobce doručeném krajskému soudu dne 10.3.2014 odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí, dále na ust. § 115 odst. 1 a 2 daňového řádu a setrval na závěru, že žalobce bod 5 Podmínek porušil.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobách (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobci byla rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 28.6.2010 č.j. 18081/2010-91/2 poskytnuta dotace v rámci Integrovaného operačního programu Národní podpora územního rozvoje – Cíl Konvergence, které bylo změněno rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 31.8.2010. Součástí rozhodnutí jsou podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dotace byla poskytnuta na projekt Regenerace – stavební úpravy domů Bytového družstva občanů Máj v roce 2010. Celková výše dotace činila částku 14.870.130,- Kč. Poskytnuté prostředky byly financovány v částce 2.230.519,- Kč ze státního rozpočtu a v částce 12.639.611,- Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Dne 17.1.2012 byla u žalobce zahájena správcem daně daňová kontrola zaměřená na oprávněnost použití prostředků poskytnutých na základě dotace. Provedenou kontrolou bylo zjištěno sjednání zástavního práva k nemovitostem, jež byly předmětem projektu bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele dotace. Správce daně vyhodnotil, že tím se žalobce dopustil porušení ustanovení bodu 9 Podmínek. Na základě závěrů ZDK, která byla s žalobcem projednána dne 5.11.2012, byly žalobci rozhodnutími správce daně ze dne 7.11.2012 č.j. 345530/12/388985803557 a č.j. 345536/12/388985803557 vydány platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně, a to v plné výši poskytnuté dotace. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce

odvolání. V rámci odvolacího řízení žalovaný vyzval Ministerstvo pro místní rozvoj k poskytnutí informací, resp. výkladu podmínek rozhodnutí o dotaci v bodě 5 a 9. Na základě obdržené odpovědi pak žalovaný sdělením ze dne 17.6.2013 seznámil žalobce se zjištěnými skutečnostmi, ozřejmil výklad bodu 5 a bodu 9 Podmínek a informoval žalobce o závěru, že podmínky v bodě 9 porušeny nebyly, ale naopak byly porušeny v bodě 5, za což měl být správcem daně vyměřen odvod z rozpočtové kázně pouze ve výši 10 % z celkově poskytnuté dotace. Žalobce ve vyjádření k tomuto stanovisku žalovaného vyslovil nesouhlas s tím, že by došlo k porušení jakéhokoli bodu Podmínek a domáhal se zrušení platebních výměrů a zastavení řízení. Písemností ze dne 2.7.2013 č.j. 18057/13/5000-24700-703359 uložil žalovaný ve smyslu ust. § 115 odst. 1 a 2 daňového řádu v rámci odvolacího řízení správci daně doplnění podkladů pro rozhodnutí, když jej současně informoval o svém právním názoru. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 18.7.2013 č.j. 2159948/13/3200-04707-803557 zástupce žalobce setrval na názoru, že v souvislosti se zástavou nemovitostí nebyla dána jeho povinnost oznamovat tyto skutečnosti žádnému orgánu. Odkázal přitom na Rozhodnutí o dotaci a Podmínkách dotace, kde se taková povinnost neukládá. Přesto žalobce podal dvě žádosti o souhlas se zřízením zástavního práva, a to dne 22.6.2012 a následně dne 22.10.2012. V návaznosti na uvedené pak obdržel dne 24.10.2012 souhlas se zástavou. Dne 14.8.2013 pod č.j. 20947/13/5000-24700-703359 zaslal žalovaný žalobci seznámení se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují. V tomto vyjádření, které bylo zástupkyni žalobce doručeno prostřednictvím datových schránek dne 15.8.2013, žalovaný mimo jiné uvedl, že *„zřízení zástavního práva na dotované nemovitosti je jisté skutečností, která s rozhodnutím o poskytnutí dotace souvisí, a to natolik, že je promítnuta do podmínek rozhodnutí. Bylo-li by zřízeno zástavní právo na dotovaný majetek po ukončení realizace projektu, bylo by toto zjištění po vyplacení dotace důvodem k vrácení celé dotace. Byla-li by porušena podmínka v části III., bodu 9, v poslední větě před vyplacením dotace, nebyla by dotace vůbec vyplacena“*. Žalobce ve vyjádření k seznámení s podklady, které bylo doručeno žalovanému dne 21.8.2013, argumentoval v podstatě shodně jako v následně podané správní žalobě. Poté žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Součástí správního spisu je Rozhodnutí o poskytnutí dotace, včetně podmínek rozhodnutí. Bod 5 Podmínek stanoví: *„Příjemce je povinen neprodleně oznámit CRR všechny změny a skutečnosti, které mají vliv na plnění rozhodnutí a podmínek nebo skutečnosti s tím související, písemně prostřednictvím formuláře Oznámení o změnách v projektu. Oznámení o změnách v projektu musí být s výjimkou neočekávaných událostí předloženo před vlastní realizací změny. Změna rozhodnutí a podmínek může být provedena pouze písemnou formou na žádost příjemce.“* Bod 9 Podmínek zní takto: *„Výsledky projektu je příjemce povinen zachovat po dobu 5ti let ode dne ukončení realizace projektu. Po tuto dobu nesmí příjemce majetek získaný byť i částečně z dotace bez předchozího písemného souhlasu ŘO prodat, převést, vypůjčit či pronajmout jinému subjektu a k tomuto majetku nesmí být po tuto dobu zřízeno věcné břemeno ani nesmí být předmětem zástavního práva.“*

U ústního jednání před krajským soudem byl dále proveden důkaz přílohou č. 15 Příručky pro žadatele a příjemce dotace obsahující vzor oznámení o změnách projektu a dále důkaz Příručkou pro žadatele a příjemce, a to konkrétně obsahem str. 52, kde je demonstrativním výčtem upřesněno, co poskytovatel dotace považuje za podstatné a nepodstatné změny projektu.

Podle ust. § 115 odst. 1 daňového řádu v rámci odvolacího řízení může odvolací orgán provádět dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí nebo k odstranění vad řízení, anebo toto doplnění nebo odstranění vad uložit správci daně, který napadené rozhodnutí vydal, se stanovením přiměřené lhůty.

Podle ust. § 115 odst. 2 daňového řádu provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které se prokazují, a uloží mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popř. navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně I. stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

Ust. § 115 daňového řádu je procesním nástrojem k odstranění nedostatků, které byly zjištěny v rámci odvolacího řízení. Zjištěné nedostatky mohou spočívat jak v nutnosti doplnění podkladů rozhodnutí, tak v odstranění vad řízení, které nastaly před správcem daně I. stupně. V posuzované věci byl důvodem postupu dle tohoto ustanovení odlišný právní názor žalovaného oproti správci daně I. stupně, jenž si vyžádal doplnění podkladů rozhodnutí. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že ZDK není podkladem, na jehož základě by bylo možno uložit žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve smyslu bodu 5 Podmínek, protože skutková podstata, tj. neoznámení vzniku zástavního práva v průběhu realizace projektu, byla daňovou kontrolou zjištěna. Ze strany správce daně I. stupně však došlo z pohledu žalovaného k nesprávnému vyhodnocení zjištěného skutkového stavu, když místo porušení bodu 5 Podmínek mu vytkl porušení bodu 9 Podmínek. V závěru, že toto vyhodnocení správce daně bylo nesprávné, se účastníci shodují. Bod 9 Podmínek totiž stanoví povinnosti příjemce dotace ve vztahu k období po dokončení projektu. V takovémto období se však žalobce k době, v níž zřídil zástavní právo k nemovitostem, nenacházel. Podstata porušení podmínek, tj. nesplnění oznamovací povinnosti, však byla správcem daně I. stupně provedenou daňovou kontrolou zjištěna. Z ust. § 115 odst. 1 daňového řádu pak jednoznačně plyne, že důvodem pro postup dle tohoto ustanovení není jen odstraňování vad předchozího řízení, ale také potřeba doplnit podklady pro rozhodnutí. Právě taková potřeba v posuzované věci nastala, když byla vyvolána odlišným právním názorem žalovaného. Nelze také souhlasit s názorem žalobce, že protokol ze dne 18.7.2013 č.j. 2159948/13/3200-04707-83557 není zákonný podklad pro rozhodnutí ve věci, neboť byl vyhotoven v rozporu s ust. § 115 daňového řádu. Označený protokol předně nelze považovat za pokračování v ukončené daňové kontrole, jak nesprávně uvádí žalobce. Daňová kontrola byla ukončena projednáním zprávy o daňové kontrole. Zpráva o daňové kontrole se tak stala podkladem pro vydání rozhodnutí. S ohledem na to, že žalovaný jako odvolací orgán dospěl k nutnosti postupovat podle ust. § 115 odst. 1 daňového řádu, byl okruh podkladů rozhodnutí dále rozšířen ještě o ty podklady, které byly získány v rámci odvolacího řízení, tedy o výklad bodů 5 a 9 Podmínek poskytnutý Ministerstvem místního rozvoje, protokol ze dne 18.7.2013, seznámení žalobce se změnou právního názoru odvolacího orgánu, vyjádření žalobce, seznámení s podklady rozhodnutí. Žalobcem zmiňovaný protokol ze dne 18.7.2013 je tedy ve smyslu ust. § 115 daňového řádu zcela legitimním podkladem napadených rozhodnutí. Důvodnost prvního žalobního bodu proto krajský soud na základě uvedených argumentů neshledal.

Při posuzování důvodnosti druhého žalobního bodu vycházel krajský soud primárně z textu bodu 5 Podmínek a dospěl k závěru, že toto ustanovení je obsahově vnitřně rozporné. Rozpor spatřuje krajský soud v tom, že vymezení předmětu oznamovací povinnosti není v souladu se stanovenou formou oznámení. Předmět oznamovací povinnosti rozlišuje tři kategorie oznamovací povinnosti, a to 1. všechny změny mající vliv na plnění rozhodnutí a podmínek, 2. skutečnosti mající vliv na plnění rozhodnutí a podmínek a 3. skutečnosti s tím související. Pro splnění oznamovací povinnosti je obligatorně předepsána forma oznámení, a to písemně prostřednictvím formuláře Oznámení o změnách projektu. Tento formulář, jak bylo prokázáno u ústního jednání před krajským soudem, je přílohou č. 15 Příručky pro žadatele a příjemce, kterou je ve smyslu bodu 4. části VI (závěrečné ustanovení) Podmínek příjemce dotace povinen se řídit. Dle obsahu vzoru Oznámení o změnách projektu je tento vzor zaměřen pouze na změny v projektu, neboť obsahuje povinnost uvést údaje o původním stavu a dále o plánovaných změnách v projektu s jejich výstižným popisem a zdůvodnění změn. Aplikace této povinné formy realizace oznamovací povinnosti je tedy možná a smysluplná pouze v případech faktických změn v projektu, avšak je zcela nereálná v případech skutečností, které mají vliv na plnění rozhodnutí nebo skutečností s tím souvisejících (tj. v případech druhé a třetí kategorie oznamovací povinnosti, jak byla shora vymezena). Formulace bodu 5 Podmínek je tudíž velmi nepřesná a ve svém důsledku matoucí. Zmatečnost obsahu tohoto ustanovení nelze přitom odstranit ani za pomoci Příručky pro žadatele a příjemce dotace, kterou jsou ve smyslu již zmiňovaného bodu 4. části VI podmínek žadatelé a příjemci dotace povinni se řídit. Na str. 52 příručky je sice uvedeno, co je příkladmo míněno poskytovatelem dotace jako podstatné a nepodstatné změny projektu, příklady skutečností majících vliv na plnění rozhodnutí či skutečností s tím souvisejících (kategorie 2. a 3. – viz shora) však absentují. Pod žádné z taxativních vymezení podstatných změn nelze podle názoru krajského soudu podřadit zřízení zástavního práva k nemovitostem a z uvedeného výčtu nelze ani dovodit, že by zřízení zástavního práva mělo být podstatnou změnou ve smyslu tohoto vymezení. Důsledkem této úpravy podmínek, jimiž je povinen se příjemce dotace řídit, je, že ani podřazení zjištěného skutkového stavu žalovaným pod bod 5 Podmínek není jednoznačné. Lze sice přisvědčit žalovanému, že jeho úvaha o významu zástavního práva je ve své podstatě správná v tom, že zřízení zástavního práva k nemovitostem v průběhu realizace projektu minimálně mění výchozí právní skutečnosti, kdy nemovitosti, které jsou předmětem dotace, dostaly zásadní právní změny, když vlastnické právo žalobce k předmětu dotace bylo zatíženo zástavním právem svědčícím ve prospěch jiného subjektu. Tuto změnu přitom nelze označit za bagatelní, ale naopak za zcela zásadní, která sice nemusí mít v okamžiku zřízení zástavního práva vliv na plnění rozhodnutí či podmínek dotace, avšak s ohledem na charakter zástavního práva jako práva zpravidla dlouhodobého nelze vyloučit ani časový přesah do doby po realizaci projektu, tj. vznik situace, kterou předvídá bod 9 Podmínek. Nutno však podotknout, že návaznost ustanovení bodu 9 Podmínek je toliko nepřímá. I přes tuto částečnou opodstatněnost úvah žalovaného setrvává krajský soud na již shora uvedeném stanovisku, že z obsahu bodu 5 Podmínek ani z obsahu Příručky pro žadatele a příjemce nelze dovodit, že by zřízení zástavního práva k nemovitostem, jež jsou předmětem dotace, v průběhu realizace projektu bylo skutečností, na kterou dopadá oznamovací povinnost ve smyslu bodu 5 Podmínek. Krajský soud v této své úvaze vycházel mj. z konstantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) k problematice výkladu právních norem.

Za zmínku stojí např. nálezný Ústavního soudu IV.ÚS 666/02 ze dne 15.12.2003, podle kterého za situace, kdy právo umožňuje dvojí výklad, nelze pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje a jsou povinny v případě pochybností postupovat mírněji podle zásady in dubio mitius. Dále lze zmínit rozsudek NSS ze dne 23.2.2011 č.j. 1 Afs 99/2010-119, v němž NSS vyslovil, že „*Normy veřejného práva nelze užívat v neprospěch daňového subjektu, je-li právní otázka věci sporná či nejasná nebo k nápravě vede několik procesních možností. V takových případech má být právě naopak postupováno ve prospěch daňového subjektu.*“

Na základě uvedené právní argumentace dospěl krajský soud k závěru o důvodnosti druhého žalobního bodu.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudních poplatků v celkové výši 6.000,- Kč a za právní zastoupení, a to 7 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 7x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 12 odst. 3 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění) a dále za cestové osobním automobilem z Kopřivnice do Ostravy a zpět v souvislosti s jednáním před krajským soudem v celkové výši 524,- Kč (sazba základní náhrady jízdného činí s účinností od 1.1.2015 3,70 Kč - § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění) a náhradu za promeškaný čas z rozsahu 4 půlhodin, tj. 400,- Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 citované vyhlášky). Odměna právní zástupkyni byla podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka povinna odvést podle zvláštního právního předpisu. Celkově činí náhrada nákladů za právní zastoupení 33.667,- Kč. Celková náhrada nákladů řízení pak činí částku 39.667,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. srpna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu